

עוד יום במדרון

מדיניות הממשלה נתנה לי רעיון איך לפתור בעיה שמטרידה את תושבי כפר ורדים

פרה תועה. נקים להן מכלאות בשולי הישוב. עם גדרות ומגדלי שמירה

לכלוא את שוקי וחברי מפלגתו ולהעביר אותם חינוך מחדש. חשבתי לעצמי, במכלאות שעוצרות היום מהגרי עבודה יי כלאו מחיר יריבים פוליטיים. נאנחתי והמשכתי לקרוא בעיי תון: "הממשלה החליטה על וע' דות קבלה ביישובים שבהם עד 500 תושבים".

נתתי למחשבותיי להפליג, באי זה יישובים לא יקבלו אותי בעק' בות החוק החדש: יישובים של דתיים, יישובים של צמחוניים, יישובים של ערבים, יישובים של ג'ינג'ים, יישובים של אנשים חכמים. בעצם ברוב היישובים לא אוכל לגור מחוסר התאמה. נאנחתי שוב, לגמתי מקפה הבוקר, והנחתי את העיתון על השולחן. למי יש כוח לקרוא שטויות כאלו על הבוקר. החל' שתי להתנחם בספר מרתק. ני גשתי לספרייה ונטלתי את הספר הראשון שהיה על מדף ספרי המדע הבדיוני, "חוות החיות" של אורול.

לתגובות:

tuviae@netvision.net.il

כהרגלו לגינות השכנים ולעשות בהן צרכיו. אני מציע להקיף את כל היישוב בגדר גבוהה, אטומה, שתמנע באופן הרמטי מעבר של חיות זרות ורעבות לתוך היישוב. במבה הקשה: ומה עם הפרות ושפני הסלע שכבר נמצאים ביי שוב?

לא, אמר שוקי, אני מציע להקים מכלאות בשולי הישוב, עם גדרות מסביב ומגדלי שמירה. שם יוכלו הפרות להרהר בטעות שעשו כאשר באו בלי רשות לא' כול מפירות גננו. חוץ מזה נוכל מפעם לפעם בחגים לקחת פרה ולעשות ממנה ברביקיו.

הטלפון צלצל. על הקו הייתה שוב ידידתי משכונה ו'. הכול בסדר, אמרה. מוטי מהמועצה הגיע וביחד עם הרועה העבירו את הפרות מחוץ לגינה.

נהדר, אמרתי, ופניתי לשוקי: אז אפשר לפרק כבר את המכל' אה שרצית לבנות לפרות משוט' טות בפאתי הכפר.

לא כדאי, מיהר וענה במבה נציג תנועת החתולים החופשיים בביתנו. כדאי לשמור על המכל' אה, אולי בעתיד נשתמש בה כדי

שות שמות בכל הצמחייה. שוקי, שרק בחודש האחרון נבחר כנציג כלבי הבית הנמוכים למועצת הכלבים השכונתית, הרים ראשו מהעצם שלעס בהנ' אה ורטן, ככה זה כשמאפשרים לכל בעל חיים זר להיכנס באו' פן חופשי לישוב ולשוטט ללא השגחה.

ניסיתי להגן עליהן (בכל זאת, מי לא אוהב להביט על עדר פרות מחסלות עלים ועשבים, כל עוד זה בגינה של השכנים?): הן בודאי ברחו לרועה, הגיעה שעת ארוחת הבוקר וברעבונן נכנסו לגינה הראשונה שנקלעה בדרכן.

במבה, חסר שאיפות פוליטיות, אופוזיציונר נצחי, שאף מכשול לא עוצר אותו להגיע לבתי הש' כנים ולסחוב שאריות מזון ישר משולחן המטבח, הציע מיד לחייב כל תושב לגדר את גינתו כך שאף פרה או שפן סלע יוכ' לו להיכנס ללא רשותו וליהנות מפירות הגינה.

מה פתאום שנקים גדר סביב כל גינה, נבהל שוקי, שהרי גדרות מסביב לבתים יפריעו לו להיכנס

לגמתי מהקפה וקראתי את כותרת העיתון: "הממשלה הח' ליטה להקים מחנות מעצר למס' תוני עבודה בגבול מצרים".

הפכתי את הדף בעיתון הבוקר כאשר הטלפון צלצל. על הקו מהצד השני ידידתי משכונה ו'. "פלישה, נזקים, סכנה", הצלחתי להבין מהמלל הנרגש שפלטה לתוך הטלפון. תירגעי וחזרי על הכול מהתחלה, ביקשתי.

חסרת נשימה אמרה: היום בבוקר יצאתי למרפסת המשי קיפה אל הגינה עם כוס הקפה והסיגריה, ולתדהמתי שלש פרות חומות רזות עומדות בגינה, מלחכות את העלים של העצים ומחסלות לי את הצמחים.

איך הם הצליחו לעבור את הגדר, שאלתי. אין לי גדר, אמרה. לא עזבתי את העיר ובאתי לכפר ורדים כדי לגור בין גדרות.

הפרות לא תוקפניות, הרגעתי אותה. חכי רגע, אני אבדוק מה לעשות, ובינתיים טלפני למר' עצה. פניתי לבני הבית שרצו לידי, שוקי הכלב ובמבה החתול. לגינה של ידידתי, אמרתי להם, נכנסו פרות משוטטות והן ער'